

MM 564

DOM OFICERÓW W.P.
W NIEMI

564

262210

191

H. PÓLKOZIC

DOM OFICERÓW W.P.
W NICEI

W WALCE O PRAWO ROZWOJU

564

3 sh.

LONDYN

Kwiecień 1944 roku

Wszelkie prawa zastrzeżone

DOM OFICERÓW W.P.
W NICEI

OD AUTORA.

Piąty rok wojny, którą w ciężkich warunkach cały Naród przeżywa i nieustępliwie walczy, każe głęboko myśleć, zastanawiać się i szukać środków prowadzących do zwycięskiego pokaju. Winniśmy tu na emigracji zorganizować "front myśli i uczuć" do walki, a nikt inny tylko Mickiewicz zapewniał, że każdy z nas może nawet ... "samotny, więziony, myślą i wiarą zwałać i podzwigać trony. Musimy bronić się przed zalewającym nurtem klanliwej, wrogiej propagandy.

Naród jest dziś w wielkim niebezpieczeństwie. Naród woła i wzywa każdego dziś Polaka do walki ze wszelkim złem i wszystkimi siłami wrogimi usiłującymi skuć GO ponownie w kajdany niewoli.

Niewolno obarczać pracą i odpowiedzialnością za losy Narodu tylko znanych osobistości i autorytetów oraz ludzi zajmujących odpowiedzialne stanowiska, bo odpowiedzialni jesteśmy wszyscy zgodnie z pierwszym artykułem Ustawy Konstytucyjnej z roku 1935, który postanawia:

"Państwo Polskie jest wspólnym dobrem wszystkich obywateli.

Wskrzeszone walką i ofiarą najlepszych swoich synów ma być przekazywane w spadku dziejowym z pokolenia w pokolenie.

Każde pokolenie obowiązane jest wysiłkiem własnym wzmóc siłę i powagę państwa.

Za spełnienie tego obowiązku odpowiada przed potomnością swoim honorem i swoim imieniem."

Myśli w pracy, którą oddaję do rąk Czytelnika, są oparte na własnym doświadczeniu, przeżyciach i na obserwacji życia, to też szereg pojęć i poglądów odbiega od pojęć i poglądów zdawna utartych, nie mniej mam to głębokie przekonanie, że nie błędzę, może jedynie nie jestem w stanie obecnie lepiej swych myśli wypowiedzieć.

Nad "Prawem rozwoju ludzi" pracuję dalej i Czytelnika proszę o łaskawe nadesłanie mi ewentualnych uwag i spostrzeżeń, jak również co do spraw polskich, które na tle tym przedstawiam.

BIBLIOTEKA
UNIWERSYTECKA
w TORUNIU

802899

K. 183/01

CZĘŚĆ I

PRAWO ROZWOJU LUDZI

WSTĘP.

Dotychczasowe próby podziału ludzi istnieją przeważnie w zależności od czynnika ciała człowieka. Ciało znane, jest ono dostępne badaniom i doświadczeniom. Nie znamy dokładnie duszy człowieka. Nie znamy przeto dokładnie całego człowieka. Ciało żyje w świecie nam znanym, a dusza w wieczności. Nauka psychologii stara się zbadać niektóre pierwiastki istoty człowieka, znane pod nazwą psychiki. Psychika - czy jest równoznaczna z duszą, czy też nie? Pozostawmy ten spór na później. Różnice pomiędzy ludźmi widzę w rozwoju ich osobowości, która jest zależna od rozwoju psychiki. W omawianym zagadnieniu staram się ująć sylwetkę psychiczną, uwypuklić przez to osobowość człowieka i ustalić podział ludzi według osobowości.

Osobowość każdego człowieka rozwija się w zależności od spełnienia pewnych praw rozwoju. Cała ludzkość w pochodzie ku swemu ostatecznemu przeznaczeniu kieruje się prawem rozwoju osobowego, którego widomym wyrazem jest wolna i nieprzymuszona wola człowieka, zezwalająca każdemu być panem siebie i osiągać najwyższy poziom rozwoju osobowego.

CZŁOWIEK.

Człowiek jest jeszcze istotą nie całkowicie znaną, jest bowiem stworzony na obraz i podobieństwo Boga. Nie wszystko w istocie człowieka jest dostępne badaniom i doświadczeniom, a nawet doskonale osiągalne dla naszego rozumu, tak samo, jak rozum ludzi nie może poznać doskonale i samą Istotę Boga.

Człowiek posiada osobowość, wyraz której zależny jest od harmonijnego rozwinięcia ciała i ducha, i której najwyższym i najpełniejszym wyrazem jest wolna i nieprzymuszona wola. W wyrazie osobowym człowieka, sylwetka psychiczna występuje jako bezpośredni łącznik ciała i ducha na ziemi w czasie życia człowieka, gdyż sylwetka psychiczna jest związana z ciałem. Jakość i treść sylwetki psychicznej bądź podnoszą całą istotę człowieka, całą jego osobowość do wyrazu Boskiego, bądź obniżają w kierunku przeciwnym, w kierunku upadku i potępienia. Dzięki swej wolnej i nieprzymuszonej woli może człowiek rzeźbić swą sylwetkę psychiczną, wyrabiać swą osobowość, a w niej jakość i treść podobną Bogu, oraz przez nią wpływać na ciało.

Wolna i nieprzymuszona wola może przejawiać się w postępowaniu, działaniu, pracy i zachowaniu się w kierunku zaspokojenia zachcianek ciała, jego potrzeb i pragnień, bądź też w kierunku podnoszenia całej istoty człowieka do wyrazu ducha doskonałego.

W sylwetce psychicznej obserwujemy jakby dwa skrzydła: jedno umysłowe, a drugie uczuciowe. Oba rozwijają się za życia człowieka. Niedorozwój tych skrzydeł każe człowiekowi czołgać się po ziemi, a wolna i nieprzymuszona wola jest wtedy skrzepowana. Rozwój właściwy skrzydeł i pełna ich rozpiętość zezwalają na oderwanie się od spraw czysto cielesnych i umoczenie się w sferę ducha, a wola człowieka jest wtedy wolna i nieprzymuszona prawdziwie. Dysharmonia w rozwoju i rozpiętości tych skrzydeł: umysłowego i uczuciowego, wypacza normalny rozwój osobowości człowieka. Rozwój i wyraz osobowości zależny jest od harmonijnego zespolenia czynników ciała i ducha, a wyrazem tej harmonii jest stopień ukształtowania sylwetki psychicznej, w czym rozwój umysłu i uczuć mają pierwszorzędne znaczenie.

Sylwetka psychiczna, będąc związana z ciałem, ma trzy zasadnicze cechy, wypływające z czynnika ciała, mianowicie:

1. INSTYNKTY, jak: zdobycie pożywienia, ucieczka przed niebezpieczeństwem, wylądowanie energii życia bądź w działaniu bądź w zabawie, odpoczynku i odprężenia, pociąg ku płci odmiernej, należenie do zespołu.
2. CECHY DZIEDZICZNE - otrzymane po rodzicach, bądź po przodkach, jak: zdolności i przywary rodzinne, przymioty i przywary narodowe.
3. CECHY NABYTE, które powstają w ciągu życia człowieka, jak: godność własna, ambicja, honor, wartości moralne.

Harmonijny rozwój tych cech wpływa na wolę człowieka. Kształtując więc sylwetkę psychiczną - wyrabiamy wolę.

Instynkty są wspólną cechą wszystkich istot żyjących, a służą one zachowaniu życia i przedłużeniu życia na ziemi. Instynkty pod wpływem bodźców zewnętrznych pobudzają wolę człowieka do działania nie wymagając rozumowania i idą po linii cielesnej jako reakcja w sferze wpływów materialnych. W życiu zbiorowym instynkty często rozwijają się w pragnienia, nieraz szkodliwe dla rozwoju człowieka, nie tylko w dziedzinie ciała, lecz również i w dziedzinie duszy.

Cechy dziedziczne mogą być dodatnie, lub ujemne, mogą więc sprzyjać rozwojowi dodatniej osobowości człowieka, mogą też rozwój ten hamować.

Cechy nabyte rozwijają się przede wszystkim w miarę rozwoju umysłowego i uczuciowego, a stopień ich rozwoju, utrwalenia się i harmonja w rozwoju - decydują o indywidualnym wyrazie sylwetki psychicznej człowieka, więc i o jego osobowości. W miarę rozwoju osobowości człowieka wola jego jest

co raz to bardziej wolna i nieprzymuszona przez pierwiastki instynktów i pragnień cielesnych. W działaniu, postępowaniu, zachowaniu się decyduje wola świadoma, nie - instynkt.

Te trzy zasadnicze cechy sylwetki psychicznej człowieka: instynkty, cechy dziedziczne i cechy nabyte wskazują, że rozwój osobowości ludzi i postęp całej ludzkości odbywa się po przez postęp i rozwój narodów, a nie z ich pominięciem.

Osobowość człowieka, w swej sylwetce psychicznej, ma zawarte dwa ośrodki orientacji, jakby dwa "ja". Jedno "ja" cielesne - jest w sferze wpływów i pobudek ciała, skierowuje ono wolę człowieka ku sprawom materialnym, czysto ziemskim, a tem kępuje wolę. Drugie "ja" duchowe - jest w sferze wpływów i pobudek ducha, skierowuje ono wolę człowieka ku sprawom duchowym, wyzwalając wolę. W miarę rozwoju osobowości człowieka, w miarę większej krystalizacji sylwetki psychicznej, wyrabiania się jej, oba te "ja", cielesne i duchowe, zbliżają się ku sobie, a w doskonałej i ostatecznej formie rozwoju łączą się i zlewają w jedno wielkie "JA", które jest wyrazem podobieństwa człowieka do Boga.

Jednostki obdarzone Iskrą Bożą w swej twórczości, działaniu i postępowaniu opierają swoje decyzje na przesłankach irracjonalnych, na natchnieniu, jak mówimy, czyli jakby ich sylwetka psychiczna zawierała oba "ja" w bezpośredniej bliskości wzajemnej, a przez to przejawiał się wpływ ducha na ciało, oświadcając sylwetkę psychiczną, a w niej umysł duchem Bożym.

Na przestrzeni swego życia ulega człowiek różnym wpływom, a przede wszystkim bardziej podatny jest na wpływy będące wynikiem przejawów instynktów, życia cielesnego, niż na wpływy dodatnie, będące przejawami ducha. Człowiek żyjąc w gromadzie i prowadząc walkę o byt, tem bardziej poddany jest wpływom ujemnym, im bardziej jego otoczenie kieruje się w życiu zbiorowym zasadami opartymi na instynktach i pragnieniach. Trzeba tu podkreślić, że zdobycze umysłu, oparte na etyce chrześcijańskiej, prowadzą człowieka i ludzkość do zwycięstwa w wiecznej walce ze wszelkim złem, stojącym na przeszkodzie w osiągnięciu wyżyn postępu w rozwoju osobowym i doskonałości duchowej.

Pośnoszenie człowieka do wyrazu Boskiego zależne jest w wielkiej mierze od otoczenia. Zarówno bowiem jak człowiek oddziałuje na otoczenie, na zbiorowość, tak i otoczenie, zbiorowość oddziałuje na człowieka. Oddziaływanie to jest w stosunku prostym do stopnia rozwoju osobowości człowieka, jak i do poziomu rozwoju otoczenia, zbiorowości. Naród jest tym czynnikiem, który stale i najbardziej oddziałuje na jednostkę, podobnie jak jednostka posiadająca władzę, środki materialne, lub utalentowana i silna duchem oddziałuje na naród.

PODSTAWOWE WARUNKI ROZWOJU OSOBOWEGO CZŁOWIEKA.

Prawo rozwoju ludzi wymaga zapewnienia każdemu człowiekowi w życiu zbiorowym podstawowych warunków rozwoju w dziedzinie materialnej, które sprzyjają rozwojowi sylwetki psychicznej, więc i osobowości człowieka, a temi są:

1. W DZIEDZINIE INSTYKTÓW:

- praca i wynagrodzenie za nią zapewniające podstawy bytu jednostce pracującej i jej rodzinie,
- bezpieczeństwo życia i nietykalność osobista,
- trwałość i pewność warunków bytu,
- swobodny wóbor zawodu i pracy,
- warunki zdrowotne i odpoczynku,
- posiadanie własnego domu rodzinnego, możność gromadzenia dóbr i dowolne rozporządzanie dobrem przez się nagromadzonem,

2. W DZIEDZINIE CECH DZIEDZICZNYCH:

- wolność słowa, sumienia, wyznania,
- ochrona i zabezpieczenie instytucji rodziny,
- możność dziedziczenia po rodzicach,

3. W DZIEDZINIE CECH NABITYCH:

- ukończenie niższej szkoły ogólno-kształcącej i średniej zawodowej,
- umożliwienie ukończenia studiów wyższych, w wypadku posiadania chęci i potrzebnych zdolności,
- wychowania społecznego.

Prawo rozwoju ludzi zmusza każdego człowieka do zapewnienia sobie podstawowych warunków rozwoju, a przede wszystkim warunków wynikających z potrzeb instyktów. W miarę ich zaspokojenia rodzą się dalsze potrzeby rozwoju. Każda więc zorganizowana zbiorowość, a przede wszystkim państwo winno zadość uczynić wymaganiom prawa rozwoju swych obywateli w przeciwnym wypadku zawsze istnieje naturalne parcie do zapewnienia sobie warunków rozwoju u tych wszystkich, którzy tych warunków nie mają, względnie są one dla nich ograniczone.

Nawet pobeżne porównanie potrzeb i warunków rozwoju osobowości ludzi ze stanem istniejącym na całym świecie, mówi nam, że bynajmniej nie wszystkie państwa zadość uczyniły potrzebom chociażby tylko instyktów wszystkich swych obywateli. Potrzeby cech dziedzicznych w wielu państwach są gwałcone, wskutek tego nie mogą rozwijać się u ludzi właściwe cechy nabyte, a w tem dodatnie wartości moralne. Jesteśmy też świadkami i uczestnikami tarć i zaburzeń na całym świecie, które wprowadzają nieład w życie ludzkości, wywołują wojny.

Dobro rozwoju narodów i całej ludzkości wymaga zadość uczynienia prawa rozwoju ludzi w stosunku do każdej jednostki,

wymaga nie krępowania wolnej i nieprzymuszonej woli każdego człowieka, a odwrotnie wymaga jej wyzwolenia.

OCENA SPOŁECZNA CZŁOWIEKA.

Jeśli przywiązujemy tyle uwagi do spraw gospodarczych, przemysłowych, rolniczych, finansowych, wogóle do wszystkiego co jest związane z materją - to conajmniej tyleż uwagi trzeba poświęcić zagaśnieniu rozwoju osobowego człowieka, który jest wszak podstawą narodu i państwa. Każda jednostka jest "KŁIŚ", to znaczy ma swój wyraz osobowy. Wartość jednostki zawarta jest w rozwoju sylwetki psychicznej, w której rozwoju nauka, doświadczenie własne, przeżycia, szczególnie oparte na podłożu patriotycznym i etyki chrześcijańskiej, mają pierwszorzędne znaczenie.

Potencjał i treść osobowości każdego człowieka zależne są od rozwinięcia i utrwalenia jego sylwetki psychicznej, a przede wszystkim:

- A. - umysłu,
- B. - woli,
- C. - charakteru,
- D. - wartości moralnych.

Wymienione pierwiastki sylwetki psychicznej mogą w ciągu życia człowieka wznosić, względnie też mogą zatracać się, szczególnie w wypadku zaniedbywania się, oraz przy ujemnym wpływie otoczenia. Wartość potencjału i treści - A.B.C.D. sylwetki psychicznej człowieka może więc wznosić, może też i maleć. Trzeba jednak wziąć pod uwagę również to, że przy rzetelnej pracy czy to umysłowej, czy też fizycznej, organizm człowieka wyczerpuje się, a wyczerpuje się tem więcej im więcej i sumienniejsz człowiek pracuje. Następnie organizm człowieka zużywa się z biegiem czasu, jak potocznie mówimy - starzeje się. Może się więc zdarzyć, że potencjał sylwetki psychicznej wznosi, lecz z uwagi na niedomagania organizmu, bądź na normalne jego zużycie - wartość w znaczeniu twórczym i wykonawczym będzie malała. Szczególnie może to nastąpić, i zwykle następuje, po przekroczeniu pewnej granicy wieku, gdy organizm nie tak łatwo już się regeneruje. Również z uwagi na powien związek sylwetki psychicznej z organizmem, z ciałem, konieczne jest wprowadzenie do naszych obliczeń oceny społecznej człowieka - czynnika czysto fizycznego, mianowicie ciała.

Do naszych poprzednich współczynników musimy więc dodać:

- E. - organizm.

Potencjał i treść osobowości człowieka będzie więc wyrażać się iloczynem:

A.B.C.D.E

Ocena społeczna człowieka jest to - wartość iloczynu głównych pierwiastków jego sylwetki psychicznej i stanu fizycznego ciała, czyli potencjał i treść osobowości. Przyjmując pewne normy liczbowe i ustalając skalę - możemy wartość jednostki, dla celów praktycznych, obliczać, przynajmniej w pewnych dziedzinach życia organizacyjnego, podobnie jak przeprowadza to nauka psychotechniki.

Wartości moralne człowieka mogą być dodatnie, lub ujemne. W wypadku ujemnych cech moralnych - cały potencjał osobowości człowieka będzie ujemny. Jednostka ze znakiem minus swej oceny społecznej jest dla społeczności ludzkiej szkodliwa i jako taka musi być usunięta poza nawias życia każdej społeczności, każdego narodu i państwa, w żadnym wypadku nie powinna być dopuszczana do wpływów i możliwości kształtowania życia zbiorowego.

KLASYCZNE TYPY OSOBOWOŚCI LUDZI.

Ludzie są do siebie bardzo podobni, bo wszak każdy ma ciało i duszę. Każdy jest stworzony na obraz i podobieństwo Boże. Różnice wśród ludzi są w stopniu rozwoju osobowości.

Różnice w rozwoju osobowym w pokoleniach żyjących jest trudno zaobserwować, lecz jeśli cofniemy się do śladów pierwszego człowieka - stwierdzimy dużą różnicę w rozwoju osobowym i znajdziemy cały szereg typów.

W rozwoju osobowym ludzi możemy ustalić następujące typy klasyczne:

1. Typ zwierzęcy - nie posiadał jeszcze poczucia człowieczeństwa. Kierował się wyłącznie instynktem.

2. Typ pierwotny - poczucie człowieczeństwa ma w zarodku. Kieruje się przeważnie instynktami. Ma już własne doświadczenie i korzysta z doświadczeń rodziców, przedków. Jest bardzo podatny na wpływy.

3. Typ młodzieńczy - poczucie człowieczeństwa ma w pełni rozwinięte. Kieruje się przeważnie instynktami, lecz korzysta z doświadczeń innych ludzi i nauki. Podatny na wpływy.

Typy te mają szeroką podstawę postrzegawczą swych organów zmysłów. Zmysłami są nastawione na zjawiska tego świata i codziennego dnia. Droga poznania za pomocą umysłu jest dla nich jeszcze zamknięta. To też żyją treścią dnia, treścią faktów fizycznych, mniej psychicznych, treści wyrobionej wewnę-

trznej własnej mają mało. Ich sylwetki psychiczne nie są jeszcze w pełni rozwinięte.

4. Typ normalny - poczucie człowieczeństwa ma całkowicie. Osobowość jest już wyraźnie ukształtowana, ma treść wewnętrzną w sobie, umysł i wartości moralne dobrze rozwinięte, którymi się kieruje. Niemniej w chwilach ciężkich i przełomowych ulega przeważnie instynktom, które szczególnie silnie występują w chwilach niebezpieczeństwa życia. Jest jeszcze podatny na wpływy.

Typ normalny ma mniejszą podstawę postrzegania organami swych zmysłów. Posiada umysł rozwinięty i zasób wiedzy ogólnej, oraz specjalnej, która służy mu do zarobkowania. Ma doświadczenie, stara się więc często skierowywać swą myśl i uczucia w górne sfery ducha. Jest zdolny do poznawania myśla.

5. Typ intelektualny - osobowość całkowicie rozwinięta, jednak z przewagą strony intelektualnej nad emocjonalną, zwykle przoduje myślą. Na wpływy nie podatny.

6. Typ emocjonalny - osobowość całkowicie rozwinięta, lecz z przewagą strony emocjonalnej nad intelektualną, jakkolwiek poziom jej może być taki sam, jak i u intelektualisty. Często bywa ideowym przywódcą. Na wpływy nie podatny.

7. Typ mocny - osobowość całkowicie i harmonijnie rozwinięta. Jest to realista i ideolog, który wie czego chce. W chwilach najcięższych nie załamuje się. Na wpływy zupełnie nie podatny. Ogólnie wybitny dodatni przywódca.

Typy: intelektualny, emocjonalny i mocny - rozwojem swej osobowości przerastają znacznie przeciętną rozwój osobowości ludzi nam współczesnych. Posiadają pełną własną treść wewnętrzną, jakkolwiek jest ona różnej jakości. Zjawiska dnia i życia starają się zbadać i poznać swoim umysłem. Są to indywidualności rzadkie w przeszłości, rzadkie i dziś jeszcze. Indywidualności przodujące na polu życia zbiorowego na wszystkich odcinkach jego rozwoju.

Typy: intelektualny i emocjonalny - są dysharmonijnie rozwinięte. Skrzydła umysłu i uczuć mają różnej rozpiętości. Mając potrzebną energję mogą wznosić się w sferę ducha, lecz zwykle tracą równowagę wewnętrzną i spadają na ziemię, łamią swe skrzydła, bądź sami się rozbijają.

Typ mocny - ma skrzydła umysłu i uczuć jednakiej rozpiętości, może też nie tylko wznosić się w sferę ducha, lecz utrzymywać się na zawrotnym wyżynie, gdyż nie grozi mu utrata wewnętrznej równowagi. Jest to typ harmonijnego rozwoju osobowości, człowieka ściśle z ludzkością związanego, kroczącego pewnie na czele pochodni rozwoju ogólnoludzkiego.

Każdy z wymienionych klasycznych typów osobowości człowieka ma wiele odmian i odcieni, tak, że powstają z jed-

nej strony olbrzymie grupy rozwojowe z drugiej zaś przejście od jednego typu do drugiego ma kolejną ciągłość. Praktycznie w życiu trudno jest te typy wyróżnić, niema bowiem czystych typów klasycznych. Są natomiast mniejsze i większe podobieństwa, mniejsze lub większe odchylenia w ukształtowaniu osobowości.

8. Typ genjusz - osobowość bardzo dobrze ukształtowana. Ludzi tego typu spotykamy bardzo rzadko. Decydują oni o historii i postępie ludzkości. Ludzie ci w wypadku obdarzenia Łaską Bożą torują drogę ludzkości w osiągnięciu doskonałości duchowej.

Typ genjusz wybija się ponad poziom swą twórczą pracą, twórczym działaniem, które są oparte na jego twórczej myśli, wybiegającej o wieki naprzód przeciętny poziom ludzkości.

X. Typ ideał - człowiek o cechach boskich.

Jeden tylko CZŁOWIEK o idealnym wyrazie osobowości był na tej ziemi, zesłany przez PANA BOGA OJCA, był nim CHRYSZTUS PAN, SYN BOŻY.

Przeciętnie ludzkość stoi na trzecim szczeblu rozwoju osobowego, czyli na szczeblu typu osobowości młodzieńczej. Do osiągnięcia IDEALU - ludzkość zmierza bardzo powolnym i chwiejnym jeszcze krokiem. W tym stanie rozwoju ludzkości łatwo wychodzą na czoło jednostki o oddziaływaniu ujemnym, posługując się hasłami i motywami przyziemnymi, które dzisiaj jeszcze przemawiają mocniej do ogółu mało uświadomionego i mało rozwiniętego pod względem osobowym, niż hasła i motywy oparte na pierwiastkach duchowych. Dzisiaj ludzkość walczy o podstawowe warunki rozwoju osobowego człowieka, gdy te uzyska każdy, nastąpi walka o sam rozwój osobowy człowieka, o rozwój duchowy człowieka na ziemi.

Władzom wszystkim ludzi są przedewszystkiem uczucia, a tem silniejsze one są i trwalsze, im więcej zawierają w sobie jednych i tych samych pierwiastków, opartych na etyce chrześcijańskiej. Władzom ludzi drugie, jakim jest umysł, jest skomplikowane i jeszcze bardzo wątpliwe, to też rzadko jedna i ta sama myśl wiąże większą grupę ludzi na ziemi.

Całą ludzkość w jej rozwoju łączą i upodabniają instynkty, oraz pragnienia. Cechy dziedziczne, ich wyrobienie treści i jakości, stanowią o poczuciu pewnej odrębności narodowej. Cechy dziedziczne wzmacniają niektóre instynkty, a inne hamują i osłabiają, stąd hamują też rozwój pragnień szkodliwych, a rozwijają przydatne dla życia zbiorowego.

Prawo rozwoju ludzi, wyrażone wolną i nieprzymuszoną wolą człowieka, odróżnia ludzkość od zwierząt, Człowiek jest ułomny, nie każdy zdobywa się na walkę przedewszystkiem z samym sobą, by wyzwolić się z pod wpływów niskich pobudek i prag-

nień, a otoczenie nie zawsze ma wpływ dodatni, stąd - wielu jest powołanych, ale mało wybranych.

NAROD.

Zgodnie z podziałem ludzi według szczebla rozwoju osobowości narzuca się inna definicja narodu, a ma swe uzasadnienie w jednej z cech osobowości, jaką jest uczucie. Istotą każdego narodu jest jedność osobowości jego członków, wypływająca z tych samych uczuć, oraz z jakości i głębokości ducha narodu, który ożywia cechy dziedziczne i cechy nabyte żyjących pokoleń. Stwarza to harmonję w rozwoju i daje energję twórczą narodowi na drodze postępu i rozwoju ludzkości.

Naród jest to więc jedna pod względem osobowości ludzka duża grupa, która rozwija się pod wpływem siły ducha, czynników etnicznych i czasu.

Każdy naród ma swój profil rozwoju osobowego. Jeśli potrafimy wydzielić pod względem osobowym członków każdego narodu, chociażby w pokoleniach żyjących, otrzymamy całą gamę poszczególnych typów osobowych, mniej lub więcej zbliżonych do typów klasycznych. Z kolei możemy obliczyć procentowy skład tego narodu w typach klasycznych, względnie doń zbliżonych. Procentowy układ osobowości członków danego narodu będzie stanowił o profilu rozwoju jego osobowości. Profil rozwoju osobowości narodu nie jest stały, może on wzrastać w pokoleniach żyjących, może też obniżać się. Składa się na to wiele przyczyn, a przedewszystkiem ujemny wpływ członków tego narodu wysoko osobowo rozwiniętych i utalentowanych, czasem genjuszów, lecz z ujemnymi pierwiastkami emocjonalnymi.

Profil rozwoju osobowego narodu winien być harmonijny w rozwoju osobowym każdego pokolenia, gdyż to przedewszystkiem decyduje o postępie i stałym rozwoju narodu.

Profil rozwoju osobowego narodu będzie zbliżony w swoim wyrazie do jednego z klasycznych typów osobowości, będzie to więc profil osobowy narodu: pierwotny, młodzieńczy, normalny, intelektualny, emocjonalny, mocny i wreszcie genialny. Profilu osobowości IDEALU - nie poruszam, gdyż jest to cel ostateczny ludzkości.

Profil rozwoju osobowego narodu, odzwierciedlony w pokoleniach żyjących, mówi o sile narodu i jego możliwościach twórczych w rozwoju własnym i w oddziaływaniu na rozwój innych narodów, a tem samym ludzkości.

Podział wewnętrzny każdego narodu istnieje z punktu widzenia stopnia rozwoju osobowego jego członków i pod tym

kątem należałoby badać zachodzące przejawy w życiu każdego narodu.

Środki do życia i możliwości twórcze w swoim rozwoju czerpie naród przede wszystkim z obszaru ziemi przezeń zamieszkałego. Charakter zespolenia tak jednostki, jak i narodu z zamieszkałym obszarem ziemi, decyduje o potencjale środków materialnych narodu.

Uczucie patriotyzmu wypływa z ducha narodu i jest oparte na świadomym posłannictwie narodu w dziele rozwoju i postępu ludzkości, jakkolwiek świadomość tego może być rozumiana jedynie przez jednostki stojące na najwyższym szczeblu rozwoju osobowego narodu.

Duch narodu, ożywiając osobowość żyjących pokoleń, jest dla nich źródłem wiary w siły żywotne narodu. Duch wyzwala wolę członków żyjących pokoleń, nakazuje im stanowczość w obronie swego wyrazu indywidualnego, niepodległości i wolności. Duch narodu, wyrażony w profilu osobowym każdego pokolenia jest miernikiem rozwoju i postępu narodu, co ma swój wyraz w sile i konsekwencji woli zbiorowej pokoleń tak w dążeniu rozwojowym, jak i w obronie swej wolności i niepodległości swego państwa. Wartość i treść profilu osobowego członków żyjących danego pokolenia narodu stanowi siłę duchową i broń myślową tego pokolenia, tak w pracy pozytywnej w dążeniu rozwojowym, jak i w walce z wszelką przemocą i siłami wrogimi stojącymi na przeszkodzie w postępie i rozwoju narodu.

Nie każdy naród zdolny jest do organizowania swego państwa. Zależne to jest od profilu rozwoju osobowego narodu. W czasie teraźniejszym znajdziemy narody zamieszkujące olbrzymie przestrzenie ziemi, a rządzone faktycznie przez obcych sobie duchem przedstawicieli innych narodów, gdyż stopień rozwoju osobowości tych narodów stoi jeszcze na niskim szczeblu rozwoju. Są one jeszcze nie uświadomione i przez to łatwe nie tylko do rządzenia, lecz także i do wyzysku.

PAŃSTWO.

Państwo jest warsztatem narodu zorganizowanym na obszarze ziemi przez ten naród zamieszkałej, której bogactwa naturalne, siły przyrody i inne możliwości - zapewniają narodowi, w pierwszym rzędzie, środki do życia i możliwości twórcze w rozwoju. Prawo rozwoju osobowości ludzi nakazuje narodowi organizować państwa i zobowiązuje je do wytwarzania wszelkich dóbr materialnych i wartości duchowych, służących użyt-

kowi i rozwojowi nie tylko własnemu, lecz i innym narodom, a tem samem - całej ludzkości.

Naród nie przestrzegający nakazów prawa rozwoju osobowości ludzi przestaje być narodem żywym, a jego żyjące pokolenia stają się z biegiem czasu jedynie grupami ludzi zjadających wartości wytwarzane przez inne narody, oraz wytworzone przez poprzednie pokolenia. Naród wtedy jest martwy, nie przyczynia się do rozwoju i postępu całej ludzkości, lecz odwrotnie rozwój ten hamuje, jego żyjące pokolenia nie mają sił twórczych i mocy na utrzymanie i prowadzenie warsztatu, jakim jest państwo.

W państwie metody rządzenia winny być dostosowywane do rozwoju profilu osobowego narodu. W państwie, w którym żyjące pokolenia narodu mają profil rozwoju osobowego od młodzieńczego w górę, metody rządzenia winny być oparte na kompromisie, gdyż metody bezwzględnego posłuchu landią w tym wypadku charakter, wprowadzają zaburzenia przez niedopuszczenie do steru władzy, wogóle do wpływu na rządzenie, jednostek o typie osobowości mocnych. Jednostki takie widząc błędy, nie są w stanie zachować się biernie, a działając podkopują stopniowo niewłaściwe metody rządzenia. Jest winą tych metod, że ci ludzie nie są wykorzystani dla rozwoju narodu i państwa.

Prawo rozwoju ludzi - zobowiązuje państwo do zapewnienia każdemu obywatelowi w ramach możliwości harmonijnego postępu rozwojowego w dziedzinie materialnej, równoległe z rozwojem profilu osobowego żyjących pokoleń, podstawowych warunków rozwoju osobowego.

Państwo, jako organizacja narodu, w dziele rozwoju i postępu ludzkości, ma w sobie harmonję jedności, która winna być zachowywana w rozwoju każdorazowo żyjących pokoleń. Bez harmonji jedności - niema właściwego rozwoju osobowego człowieka, narodów i całej ludzkości.

Naród zorganizowany w państwo winien dążyć do takiego zorganizowania uczuć i myśli wszystkich obywateli, by każdy z nich miał możność twórczego wyładowania swej energii i siły duchowej. Wyładowanie to powinno nastąpić poprzez środki materialne państwa będące do dyspozycji każdego obywatela w granicach sprawiedliwego podziału opartego na odwiecznych i naturalnych prawach własności.

• ORGANIZACJA PSYCHICZNA NARODU -
• ORGANIZACJA TECHNICZNA PAŃSTWA.

• Zgodnie z naszym określeniem, że naród jest to jedna

pod względem osobowości ludzka grupa, oraz że osobowości uszegregowują się według pewnych szczebli, stwierdzamy, że naród jest organizacją psychiczną, w której rozwój osobowy każdego z członków pokoleń stanowi hierarchję osobowościową narodu, opartą na patriotyzmie i indywidualnym rozwoju umysłowym każdego.

Państwo opiera się nie tylko na organizacji psychicznej narodu, lecz również, a w wielu wypadkach przede wszystkim, na organizacji technicznej, popartą siłą prawa ustanowionego przez małą grupkę, lub narzuconego z zewnątrz, a nie zawsze zgodnego z duchem, potrzebami i możliwościami rozwojowymi narodu i środkami jego ziemi. Organizacja techniczna państwa ma swą hierarchję opartą na podziale władzy, ważności urzędów, stanowisk we wszystkich komórkach życia państwowego, gospodarczego i innych, oraz na jakości i ilości środków materialnych będących własnością prywatną każdego z obywateli.

Każdy naród zorganizowany w państwo trzeba rozpatrywać z punktu widzenia: organizacji psychicznej i organizacji technicznej.

W narodzie, zorganizowanym w państwo, którego profil osobowy wykazuje stały postęp - obie te organizacje pokrywają się. Niema tam zaburzeń, postęp jest normalny, ewolucyjny, stały, cele osiągalne pewnie, a ryzyko przy wszelkich przedsięwzięciach jest minimalne. Trzeba przyjąć za zasadę, że postęp cywilizacyjny państwa jest wtedy właściwy, gdy pokrywanie się organizacji psychicznej i technicznej jest zachowane. W tym wypadku rozwój osobowy każdego obywatela jest możliwy, nie jest bowiem krepowana wolna i nieprzymuszona wola każdego, a odwrotnie - wszystko przyczynia się do jej wyzwalania.

Przy złym pokrywaniu się hierarchji organizacji psychicznej i organizacji technicznej - następują zawsze poważne tarcia, które hamują nie tylko postęp i rozwój, lecz również wydajność pracy i wysiłek zbiorowy. Zamiast twórczej treści - pozostają wtedy jedynie formy, poparte rutyną organizacji technicznej i jej siłą materialno-wykonawczą, tak, jak to z reguły czynią zaborcy.

Rewolucję w państwie wywołuje między innymi ten właśnie brak pokrywania się hierarchji obu tych organizacji.

Państwo oparte wyłącznie na organizacji technicznej - mogło istnieć i nawet rozwijać się w okresie cywilizacji początkowej. W okresie gdy profil rozwoju osobowości narodów był stosunkowo słabo zarysowany, gdy średnia rozwoju osobowego człowieka była niska i gdy człowiek ulegał wpływom materialnym bardziej, niż wpływom duchowym. W nadchodzącym okresie cywilizacji pod znakiem lotnictwa, którego cechą będzie wys-

cig umysłów, nie może rozwijać się samodzielnie naród w prymitywnie zorganizowanym państwie.

Podstawowe zasady organizacji psychicznej narodu są:

1. Idea przewodnia w rozwoju narodu, na płaszczyźnie rozwoju ludzkości, a w tem każdego z członków narodu.
2. Hierarchja osobowa członków narodu, w której znajduje swoje uzasadnienie wewnętrzna karność narodu przez chętnie podporządkowywanie się osobowości szerszych - silniejszym.
3. Poczucie odpowiedzialności dziejowej żyjących pokoleń, oraz przed pokoleniami następnymi, za rozwój narodu.
4. Działanie członków żyjących pokoleń narodu na polu dobra ogólnego wpływające z dobrej i nieprzymuszonej woli.

Podstawowe zasady organizacji technicznej państwa są:

1. Ustawa konstytucyjna, prawa, zasady, przepisy, wogóle uregulowanie całego porządku życia państwowego - zgodnie z istniejącymi warunkami i możliwościami rzeczywistości dziedziny materialnej i obszaru ziemi państwa.
2. Określenie i przestrzeganie praw, kompetencji i zakresu działalności stanowisk kierowniczych w państwie.
3. Określenie zakresu kontroli i odpowiedzialności imiennej każdego.
4. Sposoby przestrzegania obowiązków i praw każdego obywatela, zgodnie z jego wartością społeczną.

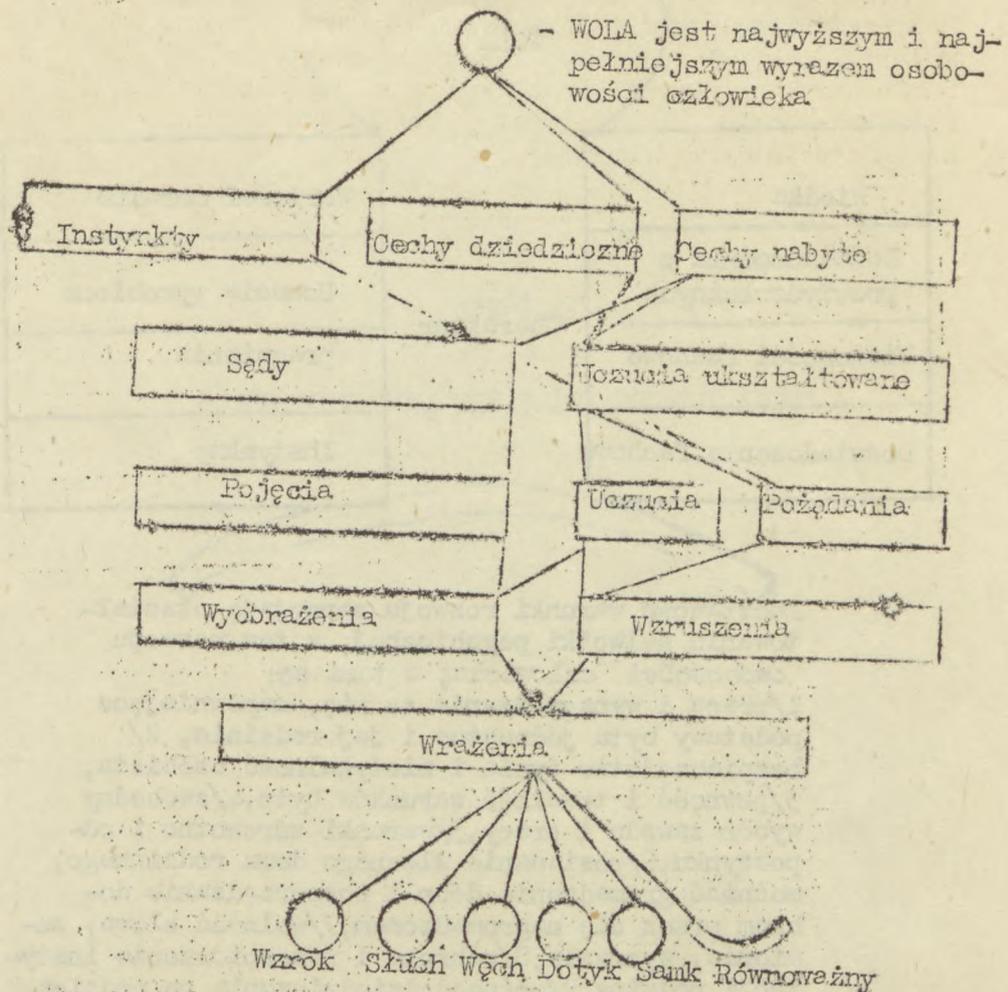
Pokrywanie się organizacji psychicznej narodu i organizacji technicznej państwa - winno być stale kontrolowane i uzgadniane we wszystkich pokoleniach, a co znajduje swój wyraz w harmonijnej współpracy i życzliwej kontroli naczelnych władz narodu i państwa, jakimi są: ze strony narodu - sejm i senat, ze strony państwa - rząd i administracja. Zakłócenie współpracy tych szczytowych komórek narodu i państwa, powoduje co raz to większe zakłócenia we wszystkich dziedzinach życia narodowego i państwowego.

LUDZKOŚĆ.

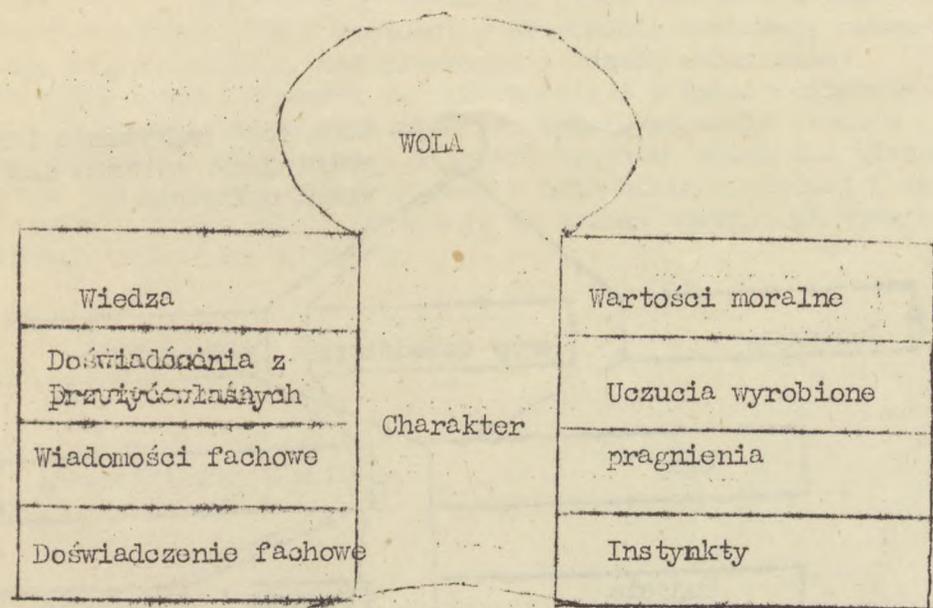
Strona cielesna ludzkości ma swą ciągłość w pokoleniach od czasu zjawienia się pierwszych ludzi na ziemi. Istota ducha ożywiającego ludzkość jest niezmienna i ma wieczność z Boga. Osobowość ludzi zmienia się w pokoleniach przez cechy dziedziczne, zmienia się w ciągu życia człowieka przez cechy nabyte. Dzięki temu możliwy jest stały postęp ludzkości w rozwoju osobowym, którego nie są w stanie powstrzymać idee, mające na względzie jedynie dobro materialne człowieka na ziemi.

Harmonijny rozwój narodów zorganizowanych w państwa, ich wzajemna współpraca oparta na etyce chrześcijańskiej, oraz wymiana wszelkich wytwarzanych przez nie dóbr w dziedzinie materialnej i wartości w dziedzinie duchowej, zezwalają na powstawanie, kształtowanie i rozwój szlachetnej twórczej myśli ludzkości na każdym polu i w każdej dziedzinie, zezwalają na dobre i właściwe wykorzystywanie środków materialnych, sił przyrody i innych bogactw ziemi dla utrzymania zdrowego rozwoju ludzkości w dziedzinie cielesnej i na osiągnięcie doskonałości duchowej, na drodze rozwoju osobowego każdego człowieka i narodu.

16a



Zmiany w wyrobieniu treści psychiki człowieka decydują o ukształtowaniu sylwetki psychicznej, a tym samym osobowości człowieka.



Podstawowe warunki rozwoju sprzyjają ukształtowaniu sylwetki psychicznej, a tem rozwoju osobowości człowieka; a temi są:

- 1/praca i wynagrodzenie za nią, zapewniające podstawy bytu jednostce i jej rodzinie,
- 2/bezpieczeństwo życia i nietykalność osobista,
- 3/pewność i trwałość warunków bytu,
- 4/swobodny wybór zawodu i pracy,
- 5/warunki zdrowotne i odpoczynku,
- 6/posiadanie własnego domu rodzinnego, możność gromadzenia dóbr i rozporządzanie dobrem przez się nagromadzonem,
- 7/wolność słowa, sumienia, wyznania,
- 8/ochrona i zabezpieczenie instytucji rodziny,
- 9/možność dziedziczenia po rodzicach,
- 10/ukończenie niższej szkoły ogólnokształcącej i średniej zawodowej,
- 11/umożliwienie ukończenia studiów wyższych, w wypadku posiadania chęci i specjalnych uzdolnień,
- 12/wychowania społecznego.

CZĘŚĆ II

NARÓD POLSKI NA TLE PRAWA ROZWOJU LUDZI

NARÓD POLSKI W WALCE O PRAWO ROZWOJU LUDZI.

Naród Polski zachowuje w swych myślach i uczuciach najwyższe pierwiastki ludzkie, pierwiastki wysoce szlachetne, które w czasie jego rozwoju zostały poparte pierwiastkami ducha prawdziwie chrześcijańskiego. Polacy patriotyzmem i głębokością swej myśli i uczuć stanowili i stanowią Naród wysoce uświadomiony swej roli w dziejach ludzkości. Naród, który niejednokrotnie dawał w historii, tak samo jak dziś dowody swej woli istnienia, rozwijania się i rządzenia samodzielnie. W wojnach z pochodem germańskim na wschód i z pochodem mongolskim na zachód Naród Polski poświęcał zawsze nie tylko dobra materialne, lecz i życia najlepszych swoich synów. Wydał wiele jednostek tak wysoce osobowo ukształtowanych, że twórcze ich prace przodowały na polu nauki, sztuki, literatury i w innych dziedzinach życia przyczyniając się wybitnie do rozwoju i postępu ogólnoludzkiego.

W polityce wewnętrznej Naród Polski kierował się zasadą szanowania człowieka i podnoszenia go wyżej w rozwoju osobowym, czego wyrazem była Konstytucja 3 maja 1791 roku, pierwszy demokratyczny zbiór ustaw w tej części Europy.

W polityce zewnętrznej - Naród Polski dążył do dobrowolnej unji pokrewnych sobie duchem narodów Europy środkowej, dla wspólnej obrony przed pochodem germańskim i mongolskim, czego wyrazem była Unja Lubelska z roku 1569, potwierdzająca i nakazująca dalsze współżycie Polakom, Litwinom i Rusinom.

Naród Polski zorganizował z Narodem Litewskim i z Narodem Ruskim **WIELKĄ RZĘDZIPOSPOLITĄ** i stał na straży prawa rozwoju ludzi w Europie środkowej.

Wrogi rozwojowi Narodu Polskiego i innych narodów w Europie środkowej fala germańska i mongolska - pochłonięły Polskę, jako państwo w roku 1795, zdawałoby się ostatecznie. Naród Polski, nie wspierany przez mniej wyrobione narody sąsiadnie w walce ze wspólnym wrogiem, uległ wraz z temi słabszemi narodami brutalnej sile fizycznej połączonych trzech państw zaborczych: Niemiec, Rosji i Austrii. Jednocześnie duch narodu nie pozwolił mu zginąć. Żyjąc w niewoli, mimo wysiłków wrogów zmierzających do zupełnego zniszczenia jego sił żywotnych i ducha - walczy i rozwija się osobowo, choć wolno, gdyż jego duch pozostaje wolny i góruje nad duchem zaborców swemi szlachetnemi pierwiastkami. Profil rozwoju osobowego pokoleń Narodu Polskiego, choć żyjących w niewoli, zawsze wykazuje wyższość nad profilem rozwoju osobowego jego ciemniejszych.

Będąc w niewoli, Naród Polski wydaje w dalszym ciągu

jednostki o typie klasycznym osobowości mocnych, oraz geniuszy, którzy prowadzą naród w walce o wolność i niepodległość, w walce o prawo rozwoju człowieka i narodów w Europie środkowej. Siła żywotna Narodu Polskiego daje o sobie znać przez próby odzyskania niepodległości państwa. Polska jako państwo odradza się za czasów Napoleona. Istnieje wprawdzie krótko, lecz dowodzi swem istnieniem, że naród był w stanie odepchnąć wrogów, gdy warunki i środki materialne na to zezwoliły. W dniu 29 listopada roku 1830 zryw młodzieży polskiej pod przywództwem porucznika Piotra Wysockiego nie wyzwala całej siły Narodu, na którego czele stali w tym czasie ludzie małej miary i bez wiary w siły żywotne i możliwości narodu. Rok 1863 jest świadkiem ponownej próby Narodu Polskiego odzyskania niepodległego bytu.

Po wielkiej wojnie światowej, w której Polacy również walczyli o swą wolność i niepodległość, powstaje w roku 1918 Polska Niepodległa. Fala germańska zostaje odrzucona ku zachodowi, a fala mongolska - na wschód. Wojna z Rosją Komunistyczną, wojna w czasie gdy Polska tylko co z niewoli 150 letniej powstała, mocy fizycznej jeszcze nie miała jest nowym dowodem żywotności Narodu Polskiego. Polska zwyciężyła, gdyż duch i wola zbiorowa niepodległego bytu ożywiały jej obywateli.

Naród Polski wykazał w dziejach ludzkości wszystkie cechy **WIELKIEGO NARODU** o zwartym profilu rozwoju osobowego z zabarwieniem emocjonalnym i obecnie te same cechy wykazuje. Czynią go one przeświadczeniem w rozwoju osobowości człowieka i narodów, pionierem w walce o prawo rozwoju ludzi w Europie środkowej.

CHWILA PRZEŁOMOWA.

W dniu 1 września roku 1939 zwała się na Polskę znowu fala germańska, a w dniu 17 września tegoż roku runęła na nią fala mongolska. Obie załaziły Polskę z taką siłą, że uderzyły wreszcie na siebie i oto obie ściągają się w swich podstawach ideologicznych i materialnych.

Naród Polski narzuconą mu walkę przyjął, stając w obronie nie tylko własnej wolności i niepodległości, lecz zarazem w obronie prawa rozwoju ludzi w Europie środkowej.

Mimo błędów w dziedzinie wojskowej, takich samych zresztą jakie popełniły i inne narody demokratyczne - Naród Polski wobec swoich Sojuszników: Wielkiej Brytanji i Francji, jak i wobec całego świata demokratycznego, zadanie swe wykonał i w dalszym ciągu, w ciężkich dla siebie warunkach, wy-

konuje. Cały Naród Polski stanowi óżiś znów ređutę podziemną, tak jak Lotnicy Polscy ređutę powietrzną. Polacy walczą - zwalczają siły materjalne i ęuchowe wroga, nie tylko w obronie własnej wolności i niepodległości, lecz również w obronie wolności i niepodległości sąsiednich mniejszych narodów, które bez wolnej Polski skazane są na zagładę.

Prezydent Roosevelt ęnia 5 lipca roku 1941 nazwał Polskę **MATCHNIENIEM SWIATA**, a Kardynał Hinsley ęnię 7 września tegoż roku uznał Polskę za **PROBIERZ SPRAWIEDLIWOSCI** w ędziałaniu Sprzymierzonych.

Wierzmy gęęboko, że Naród Polski znówu obie wrogie fale odeprze i uchroni od niewolnictwa i zagłady nie tylko siebie, lecz i inne narody Europy ęródkowej. Siła żywotna Narodu Polskiego sprawi, że Rzeczypospolita Polska wyłoni się z zalewających ją obecnie wrogich fal w granicach większych niż ostatnio. W granicach tych znajdują się potomkowie ludzi, których osobowość rozwijała się i kształtowała pod wpływem szlachetnych pierwiastków ęucha polskiego. Według praw ędziedziczości osobowość ich zawiera te pierwiastki nieraz gęęboko ukryte i przytęłumione.

MISJA POLSKI W EUROPIE.

Historja Europy dowodzi, że Naród Polski speęlniał i speęlnia misję w stosunku do innych narodów. Szczególnie w stosunku do narodów Europy ęródkowej. Organizował ON pod względem gospodarczym obszar ziemi, który za czasów jagiellońskich wynosił około 1,000,000 klm², tworząc ędobra materjalne, oraz wartości w ędziedzinie ęduchowej. Dobrami i wartościami temi Naród nasz ędzielił się z narodami i ludami sąsiednimi. Występował w obronie ich wolności i ich rozwoju ęduchowego. Jeśli stosunki w Polsce porównamy w owym czasie do stosunków w państwach ościennych - to misja Polski nabiera szczególnego znaczenia. Polska sęłymęła z wolności i tolerancji.

Z chwilą rozbioru Polski - została zachwiana równowaga i harmonja w rozwoju osobowym ludzi w Europie ęródkowej, a przez to została zachwiana równowaga i w ędziedzinie materjalnej, jako konsenkwencja dysharmonji w ędziedzinie ęduchowej.

Państwa zaborcze: Niemcy, Rosja i Austrja - celowo zaniedbały zabrane ziemi polskie w ich rozwoju gospodarczym, pozbawiając Europę tych ędóbr i wartości, które myśl twórcza Narodu Polskiego i jego praca mogły wytworzyć. Dążąc zaś do ujarzmienia ęducha polskiego, nie pozwalając na rozwój narodu

- spowodowały zahamowanie rozwoju ludzi w Europie ęródkowej, gwałcąc przemocą naturalne prawo rozwoju.

Po odzyskaniu niepodległości w roku 1918 - Naród Polski musiał odrobić wszystkie zaniedbania na ziemiach Polski w ędziedzinie gospodarczej, a przede wszystkim rozbudowę miast i wsi, odbudowę i budowę przemysłu, podniesienie i uprzemysłowienie rolnictwa, budowę kolei, szós, ędróg wodnych, elektryfikację i t.p. Nic też ędziwnego, że żyjące Pokolenia Narodu Polskiego, mając tyle do odrobienia, poprostu nie były w stanie zbroić się w czasie krótkiego dwudziestolecia w takim stopniu, jak czyniły to Niemcy i Rosja, poświęcając cały swój wysiłek na zbrojenia i zaniedbując celowo rozwój osobowy swych obywateli. Co więcej Niemcy i Rosja świadomie wypaczyły osobowość swych obywateli w totalnej formie swych ustrojów. Okrucieństwa tej wojny i zachowanie się okupantów w stosunku do Polaków i obywateli Polski całkowicie to potwierdzają.

- Misja Narodu Polskiego w Europie ęródkowej wymaga:
- Zagospodarowywania obszaru ziemi zamieszkałego przez Naród Polski i umożliwienie zagospodarowywania obszarów ziemi narodom zamieszkującym w Europie ęródkowej.
- Rozwoju ęduchowego własnego i umożliwienie / przez ędodatknie oddziaływanie / rozwoju ęduchowego narodów Europy ęródkowej.

Oba te zaędanja Narodu Polskiego sprowadzają się w swej istocie do ęjednego, to jest do stałego podnoszenia szczebla rozwoju osobowego człowieka i narodów Europy ęródkowej, zgodnie z prawem rozwoju ludzi, to jest misja ędziejowa Narodu Polskiego w ogólnym rozwoju lędzkości.

Fakty historyczne udawadniają, że silna Polska, to **TRWAŁY POKOJ** w Europie. Słaba Polska - to skazywanie Europy **NA WOJNY** i wywoływanie wojen w skali ęwiatowej, jako wynik gwałcenia prawa rozwoju ludzi w tej części Europy.

Z przelewanej i przelanej krwi, oraz ofiar całego Narodu Polskiego, w imię prawdy: "Za Naszą wolność i Waszą" - winne zrodzić się myśli i czyny u naszych Sojuszników zmierzające do zagwarantowania prawa rozwoju człowieka i narodów w Europie ęródkowej.

Odbudowa Europy nie może polegać jedynie na odbudowie ruin i zgliszcz, lub na całkowicie nowej budowie w ędziedzinie materjalnej. Budowę trzeba zacząć od człowieka i opręć na człowieku, a Polacy dowiędli w ędziejach i w tej wojnie, że są osobowo ędobrze rozwinięci, brak im tylko pomocy z zewnąętrzą, a czasem i zrozumienia, w ich trudnej misji w Europie ęródkowej, wypływającej z prawa rozwoju człowieka i narodów.

Naród Polski, będąc w całym tego słowa znaczeniu demokratycznym - jest STABILIZATOREM POKOJU, szczególnie w nadchodzącym okresie cywilizacji pod znakiem lotnictwa. Pokój jest przede wszystkim warunkiem postępu i rozwoju narodów. Prawo rozwoju ludzi, wolność woli człowieka, wyzwalenie jej, winno być zachowane, gdyż to jedynie daje pewność trwałego pokoju.

POLSKA W PRZYSZŁYM UKŁADZIE SIŁ ŚWIATOWYCH.

Nadchodzący okres cywilizacji lotniczej nakazuje zwrócenie bacznej uwagi na Europę, w której, jak wszędzie, nurtują różne prądy ideologiczne. Jeśli nie nastąpi w niej zorganizowany właściwy układ polityczny odpowiadający prawdziwemu duchowi jej narodów zgodnie z prawem rozwoju ludzi, szczególnie w Europie środkowej - przez długie wieki pozostanie Europa BALKANAMI ŚWIATA.

Wojna obecna odkryła całkowicie właściwe oblicze duchowe narodów Europy, wykazała idee dobre, sprzyjające rozwojowi osobowości człowieka i wykazała idee całkowicie zaprzeczające i tłumiące rozwój osobowy człowieka.

Po stronie idei demokratycznych, sprzyjających rozwojowi człowieka i narodów stanęły do walki w Europie: Polska, Wielka Brytania i Francja, wsparte później przez Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, które ostatecznie weszły do wojny po napaści na Japończyków.

Po stronie idei przeciwnych demokracji, przeciwnych rozwojowi człowieka i narodów stanęły: Niemcy, Włochy i Rosja, która 17 września roku 1939 wtargnęła na ziemie Polski, w czasie gdy cały Naród był już w śmiertelnych zmaganiach z Niemcami. Dnia 31 października roku 1939 premier p. Mołotow oświadczył, że "państwo polskie przestało istnieć".

Mniejsze państwa, nie mając dość siły i zdecydowania usiłowały zakryć się neutralnością, lecz nie wiele się to przydało.

Wypadki wojny potoczyły się szybko.

Niemcy wprawdzie tryumfowały, zabrawszy Austrię, Czechosłowację, zgniótłszy, przy pomocy Rosji, Polskę i wreszcie powalivszy Francję. Kilka mniejszych państw neutralnych zostało również w tym czasie przez Niemcy wchłoniętych.

Tryumfujące Niemcy licząc na słabość Wielkiej Brytanji, weszły w wojnę z Rosją, swym współpracownikiem. Rozpoczęła się walka potęg dotychczas ze sobą sprzymierzonych przeciwko wszystkim ideom demokratycznym i narodom je przestrzegających. Włochy, niedawny sojusznik Niemiec, z wrogiego obozu

odpadły.

Wojna trwa, a jej dymy i żar zatarły jakby, dotychczas zupełnie wyraźny, podział obozów przeciwnych sobie duchem, gdyż oto niespodziewana wojna Niemiec z Rosją - przysłoniła właściwy obraz.

Wynik wojny jest już wiadomy - zwycięzcami zostaną Sojusznicy.

Czy pokój też będzie zwycięski - przyszłość dopiero pokaże.

Rosja znalazłszy się w wojnie po stronie sił dobrych, o duchu demokratycznym - nie zmieniła swej polityki. Rosja chce od świata bardzo wiele, a od nas chce połowy Polski, co równa się utracie niepodległości i przekreśla w przyszłości rozwój narodu polskiego. Rosja opierając się na przesłankach materialistycznych ideologii Karola Marksa, będącej zaprzeczeniem prawa rozwoju ludzi, dąży w swej polityce do zmiany oblicza społecznego i duchowego świata. Lecz gdy bagnety krasnoarmiejców po pobiciu Niemiec pochyla się do ataku na północ Polski, a później całej Europy - świat demokracji ujrzy znowu prawdziwe oblicze Rosji i będzie musiał działać.

Trzeba mieć tę nadzieję, że świat przekonał się o zachłanności Niemiec i wobec tego narody demokratyczne nie popełnią błędów, jakie popełniły po poprzedniej wojnie światowej, dopomagając do szybkiego dozbrojenia się swemu niedawnemu wrogowi Niemcom.

W Europie środkowej poza Polską, sądząc z faktów historycznych, oraz faktów zaszłych w tej wojnie, inne narody nie mają wyraźnego oblicza duchowego, nie mają wyraźnego profilu swego rozwoju osobowego, wskutek tego są nakładane na szalę wagi politycznej przez każdorazowo silniejszego gracza, a przede wszystkim interesów bądź Niemiec, bądź Rosji.

Polska znalazła się w obozie demokratycznym nie przypadkiem, a dzięki duchowi narodu całego świadomego swej roli w rozwoju ludzkości, który taką nie inną decyzję jej kierownikom politycznym nakazał.

Po wojnie znajdzie się też Polska w układzie państw demokratycznych, ustroje których zezwalają na rozwój człowieka i narodów, a przede wszystkim niemi są: Wielka Brytania i Stany Zjednoczone Ameryki Północnej.

Polska jest partnerem atrakcyjnym i poważnym przy rozgrywkach powojennych, a to przede wszystkim z uwagi na jej ducha i na bezkompromisową walkę z wrogiem. Potrzeba nam tylko środków materialnych. Polska posiada preżność i dynamikę młodego narodu, obdarzonego silnym duchem, co jeszcze wartość jej podnosi. Polska jest czynnikiem równowagi sił w Europie w znaczeniu ekonomiczno-polityczno-wojskowym. Polska przy poparciu materialnym w pierwszym okresie powojennym

ze strony potęg światowych: Wielkiej Brytanji i Stanów Zjednoczonych, będzie poważnym partnerem i czynnikiem właściwego układu sił w Europie, szczególnie w Europie środkowej. Niezależnie od błędów, na czym cierpimy my sami, wysiłek nasz w dziedzinie gospodarczej w czasie pokoju i wysiłek militarny w tej wojnie - stanowią argument przekonywujący o znaczeniu Polski.

Francja, mocarstwo światowe, po dzisiejszej swej chorobie słabości duchowej w żyjącym dziś pokoleniu - będzie się starała odzyskać swą światową pozycję, będzie jednak zarazem czynnikiem stabilizacji na zachodzie Europy.

Naród Polski swoją decyzję powziął i dziś krwawi się, będąc przekonany, że jego wysiłek i wielkie ofiary poniesione w tej wojnie przyczynią się do właściwego układu sił w Europie, że prawnemu rozwojowi ludzi stanie się zadość.

Po ciężkiej, niszczącej i krwawej wojnie - musimy wygrać pokój i dobre warunki dalszego naszego rozwoju.

CZĘŚĆ III

SPRAWY POLSKIE BIEŻĄCE

WROGA PROPAGANDA.

Czynnikami wrogie starają się rozproszyć siły fizyczne i osłabić ducha Narodu Polskiego, w czasie gdy toczy on jedną z najcięższych walk w swoich dziejach. Grozi nam wynarodowienie wskutek metodycznego niszczenia przez wrogów najlepszych sił żywych Narodu. Wróg zadając śmierć przywódcom Narodu, jednostkom mocnym, i naszej inteligencji, chce w ten sposób zabić twórczość ducha Narodu, pozbawić Naród świadomości i oślepić w walce, by rzucał się i młotał, zabijał sam, pozabawiony myśli i kierownictwa.

Wroga propaganda stara się zerwać więzy uczuć i myśli łączące wszystkie warstwy Narodu, posługując się w tym celu motywami i argumentami oddziaływającymi na instynkty każdego, usiłując pobudzić do postępowania, zachowania się, a nawet do działania bez rozumowania.

Każdy bez wyjątku z Polaków w Kraju i na emigracji poddany jest dziś, w większym lub mniejszym stopniu, ujemnym wpływom:

- będącym wynikiem samej wojny i wywołującym niepewność jutra;
- mającym swe źródło w propagandzie wrogiej polskości i Polsce;
- pochodzącym z ideologii obcych nam duchem, godzących w interes Narodu i państwa;
- będącym wynikiem niedostatku, a często nędzy w dziedzinie materialnej;
- rozkładowym będącym wynikiem odruchowej, nieprze-myślanej działalności, rodzącej się na skutek podniecenia temperamentu, szczególnie obecnie narażonego na stałe duże napięcie i wychylenie już tylko przez samą atmosferę wojny;
- będącym wynikiem naturalnej potrzeby poczucia mocy każdego, potrzeby przewodzenia, stąd gwałtowność w dyskusjach, pohopność w działaniu.

Wroga nam propaganda stara się wprowadzić w błąd również społeczeństwa państw nam przychylnych i z nami zaprzyjaźnionych, mówiąc im, że się kłócimy, że niema wśród nas zgody i jedności, że jesteśmy faszyci, totaliści, nietolerancyjni, w ogóle przedstawić nas w najgorszym świetle.

Wroga nam propaganda usiłuje opluć i przedstawić w fałszywym świetle Głowę Państwa, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Władysława Raczkiewicza, Naczelnego Wodza, Generała Broni Kazimierza Sosnkowskiego, wreszcie Rząd - atakując, oskarżając fałszywie, tylko dlatego, że trwale bronią spraw Polski i reprezentują na Forum Międzynarodowym wysiłek Narodu Polskiego w tej wojnie, że stoją na straży interesów całego

Narodu i Państwa.

PRZECIWDZIAŁANIE WROGIJ PROPAGANDZIE.

Żyjące dziś pokolenia Polaków walczą nie tylko o państwo Polskie, lecz również o samo istnienie Narodu Polskiego. Walczą o jego siłę żywotną, walczą o możliwość rozwoju i wzrostu, o swobodny i właściwy rozwój osobowości człowieka i narodów w Europie środkowej, walczą o prawo rozwoju ludzi.

Dobro całego Narodu i interes państwa nakazują przeciwdziałanie i przeciwstawienie wpływom wrogiej propagandy uczucia i myśli wypływających z naszych cech dziedzicznych Narodu rycerskiego. Obowiązkiem każdego Polaka jest przeciwdziałać czynnie wrogiej propagandzie, wzmacniać więzy uczuć i myśli najszerszych warstw Narodu, tak, by jak mówi Słowacki: był hartowny, w gromach nie pękł i miał z piorunów ręce.

Działanie Polaków, szczególnie na emigracji winno iść w dwóch kierunkach wzajemnie się uzupełniających, mianowicie:

1. Wewnętrzny:

- Zespałać, podnosić poczucie mocy pojedynczo i zbiorowo, kształtować myśli, przez wzajemne dodatnie oddziaływanie.
- Nastawiać się do wyteżonej pracy i twardej rzeczywistości, że sami będziemy zaprowadzać ład życia państwowego w Kraju, oraz dopomagać narodom mniejszym z nami sąsiadującymi.
- Przestrzegać harmonijnej współpracy na każdym stanowisku, w każdej dziedzinie narodowej, państwowej, społecznej.
- Zachęcać i wciągać każdą jednostkę do pracy ideowej na rzecz Narodu i państwa, zwalczając egoizm.
- Uświadczać wszystkich Polaków i obywateli Polski, że szukanie dziś rozgrywek osobistych i partyjnych, szczególnie przy pomocy demagogji, nie służy interesom własnym, ani Polski, służy jedynie interesom obcych.
- Czynnikami Kierownicze winne umożliwiać wychodzenie na czoło w swoich działach i komórkach ludziom o typie mocnych osobowości, posiadających poczucie godności i odpowiedzialności narodowej i energję działania.

2. Zewnętrzny:

- Wykazywać zwartość i jednomyślność Polaków, całego Narodu Polskiego, jego wolę w osiągnięciu ostatecznego zwycięstwa, możliwości twórcze Narodu na polu współpracy międzynarodowej, zdolności wysiłku twórczego w dziedzinie gospodarczej.
- Nawiązywać według swoich możliwości kontakty i stosunki z przedstawicielami społeczeństw Wielkiej Brytanji, Ameryki i innych narodów demokratycznych, walczących ze wszelkiego rodzaju totalizmami.
- Głosić wśród obcych i udawać, że Polska jest kluczem sklepienia politycznego Europy, jest pierwszym warunkiem stałego pokoju w Europie, bo jest przewodnikiem w przestrzeganiu prawa rozwoju ludzi w Europie środkowej, co wykazała i wykazuje tak w dziedzinie duchowej, jak i w dziedzinie materialnej, gospodarczej.

Interes Narodu i Rzeczypospolitej Polskiej wymaga, by wszelkie poczynania na polu organizacji myśli i uczuć w okresie ciężkim i przełomowym dla Narodu i Kraju odbywały się w nurcie myśli i uczuć całego Narodu, stanowiąc przedłużenie myśli i uczuć pokoleń poprzednich, zarazem będąc źródłem dla myśli i uczuć pokoleń następnych. Na polu walki myśli, w dziedzinie ducha, winniśmy się kierować apelem Mickiewicza: "Niech każdy składa talent swój Ojczyźnie, jako dar w karbo- nę tajemnic, i nie mówiąc wiele włożył. Przyjdzie czas, że się karbona napełni, a Pan Bóg zapisuje, ile każdy złożył."

ZADANIA ŻYJĄCYCH POKOLEŃ POLAKÓW.

Żyjące dziś pokolenia Polaków mają do spełnienia zadania decydujące o dalszym rozwoju Narodu Polskiego i Rzeczypospolitej Polskiej.

Zadaniami temi są:

1. Walka zbrojna o przywrócenie i odbudowę niepodległości państwa, o odbudowę niepodległego bytu na wszystkich odcinkach życia zaraz po zwycięskim zakończeniu wojny.
2. Walka w dziedzinie ducha, przez twórczą myśl, o polską rację stanu, o spełnienie misji dziejowej narodu, o wykucie i ukształtowanie twórczej myśli polskiej w całym Narodzie, we wszystkich żyjących pokoleniach.

3. Walka przez czyn twórczy o Wielką Rzeczypospolitą, silną przez swój duch, dobrą obyczajność, bogatą materialnie, a szczęśliwą szczęściem wszystkich i szczęściem każdego jej obywatela.

Walka zbrojna jest dziś na pierwszym miejscu, gdyż bez spełnienia tego zadania niewykonalne są zadania następne. Nie wolno nikomu czynu zbrojnego Narodu Polskiego osłabiać, nie wolno osłabiać jego siły i woli, gdyż przez to dopomaga się wrogom.

Niezależnie od walki zbrojnej, najcięższe umysły polskie winny być zorganizowane do przepracowania rozumnego ujęcia polskiego światopoglądu, oraz metod najlepszego kształtowania i umacniania polskiego charakteru narodowego.

Praca umysłowa w dziedzinie rozwoju Narodu ma do przepracowania i ujęcia problemów:

- Ukształtowanie wewnętrzne Kraju tak społecznie, jak i gospodarczo, pod kątem wyzyskania wszystkich materialnych możliwości dla dobra obywateli i państwa.
- Nastawienie Kraju w kierunku uprzemysłowienia, z uwzględnieniem rozbudowy przemysłu rolnego, związanego z przetworem produktów rolnych, jak i uintensywnienie samego rolnictwa.
- Wychowanie i wykształcenie młodych, zdolnych ludzi, mogących spełniać zadania w dziedzinie rozwoju osobowego człowieka i narodów na każdym polu Wielkiej Rzeczypospolitej.
- Podniesienie, pogłębienie i poszerzenie poziomu intelektualnego młodzieży polskiej.
- Plan przeprowadzenia we wszystkich dziedzinach życia narodowego i państwowego możliwości wyładowania sił duchowych i fizycznych każdego, a przez to podniesienie godności własnej i wyprostowanie naturalnej potrzeby poczucia mocy każdego obywatela.
- Plan realizowania polskiej twórczej myśli narodowej i państwowej w kierunku powiększenia siły Narodu i mocy państwa.

Jeśli zorganizujemy polską myśl, zgodnie z silnym duchem Narodu Polskiego, w całym żyjącym pokoleniu Narodu, powstanie plan zdrowej i właściwej odbudowy Polski, skolei zorganizujemy wolę całego Narodu Polskiego do przeprowadzenia tych planów w życiu, a tam damy podwaliny pod budowę Wielkiej Rzeczypospolitej. Przyszłość Narodu Polskiego jest w ręku żyjących dziś pokoleń, wśród których jest wielu typu osobowości mocnych. Naród jest w niebezpieczeństwie - żyjące pokolenia Polaków muszą zadania swe wykonać, by to niebezpieczeństwo odwrócić, by nie ściągnąć na siebie przekleństwa pokoleń następnych, które wskutek niewykonania przez nas zadań mogą się

znaleść w niewoli cięższej, niż ta, którą przeszły pokolenia poprzednie.

WYZWOLENIE SIŁ TWÓRCZYCH NARODU POLSKIEGO.

Zjawisko wielkich i ciągłych tarć można było obserwować we wszystkich dziedzinach życia państwowego w Polsce, gdyż przy organizacji niepodległego bytu Narodu po blisko 150 letniej niewoli nie uwzględniono w państwie pokrywanie się hierarchji i cech organizacji psychicznej Narodu i organizacji technicznej państwa. Trzeba zresztą przyznać, że nie pomyślano o tem przedtem, walka o niepodległość zaprzętała wyłącznie umysły przywódców Narodu, absorbowała bez reszty ich możliwości twórcze i energję działania, nie wytworzyła więc nie tylko własnych wzorów, lecz również i własnych pojęć organizacyjnych w dziedzinie państwa. Naród, żyjąc w niewoli, rozwinął w sobie hierarchję i cechy organizacji psychicznej, która się udoskonalała i umacniała na przestrzeni życia trzech conajmniej pokoleń, a więc była trwała. Istniała w niej silna hierarchja, zasłużona i powszechnie w Narodzie uznawana. Obserwujemy też w poprzedniej wojnie światowej łatwość zrywu całego Narodu Polskiego do wysiłku w dziedzinie czynu zbrojnego, przez który niepodległość odzyskano. Nie zdobyto się na twórczość w dziedzinie myśli, na jej planowe, mocne i stanowcze przeprowadzenie w dziedzinie organizacji państwa w takim stopniu, jak twórczym, stanowczym i mocnym był wysiłek w dziedzinie oręża.

Po odzyskaniu niepodległości narzucono Narodowi wzory organizacji obcej mu duchem, krepującej jego rozwój i postęp, w której hierarchja urzędowa jakże w wielu wypadkach odbiegała od hierarchji psychicznej Narodu. Stan ten musiał spowodować wypadki majowe w roku 1926. Wiele następnie zostało poprawione, jakkolwiek nie usunięto wszystkich błędów, wań i naleciałości po zaborcach, nie wyzyskano możliwości twórczych Narodu, a nawet je nie wyzwolono, w najszerszym pojęciu tego słowa.

Zycie organizacji technicznej państwa zostało we wrześniu roku 1939 rozbite, pozostała jeno ciągłość Władzy. Nie zostało rozbite życie organizacji psychicznej Narodu, które w obecnych ciężkich warunkach okupacji i walki podziemnej krzepnie i ustanawia swoją hierarchję psychiczną będącą przedłużeniem poprzedniej z walk i powstań Narodu, kształtując typy mocnych osobowości o gorącym uczuciu patriotyzmu,

nieznającym granic poświęcenia się Ojczyźnie w wojnie obecnej, jaką Naród z wielkim wysiłkiem, ofiarnością i bohaterstwem prowadzi - następuje przewartościowanie wielu osobowości nie tylko w Kraju, lecz i na emigracji. Liczyć się z tym trzeba przy organizacji technicznej państwa po zwycięskim zakończeniu wojny, błędy bowiem i niedociągnięcia mogą spowodować tarcia wewnętrzne, niepokój, a na tem stracimy jako Naród i jako Państwo.

Przy organizacji naszego życia państwowego musimy stworzyć warunki twórczej pracy Narodu, a to wymaga przede wszystkim postawienia odpowiednich ludzi na odpowiednich miejscach, zgodnie z ich oceną wartości społecznej, oraz w całym życiu państwa przestrzegania pokrywania się hierarchji i cech organizacji psychicznej Narodu i organizacji technicznej państwa. Dobre pokrywanie się hierarchji i cech obu tych organizacji wyraża się w piastowaniu najwyższych godności państwowych /w wojsku, w urzędach, w sądownictwie, w administracji/ przez ludzi mocnych osobowości, którzy obok potrzebnych wiadomości /wykształcenia, doświadczenia/ posiadają również wielki patriotyzm i dodatnie wartości moralne. Organizacja techniczna państwa winna umożliwić wysuwanie się na czoło ludzi o typie rozwiniętej, mocnej osobowości. Wtedy hierarchja nie będzie jedynie urzędowa, lecz będzie zarazem poparta wartościami jednostek piastujących godności i zajmujących stanowiska państwowe.

Nie wolno zapominać, że państwo stanowiąc warsztat Narodu w dziedzinie rozwoju i postępu ludzkości, zawiera w swej istocie harmonję, wyrazem której jest jedność hierarchji i cech organizacji psychicznej i technicznej. Jedność tych dwóch organizacji jest ideałem w ich pokrywaniu się, trudnym praktycznie do osiągnięcia. Bez tej jednak harmonji w rozwoju każdorazowo żyjących pokoleń - niema właściwego rozwoju osobowego człowieka i narodu.

Przez dobre zorganizowanie Narodu w ramach państwa zyskamy siły i uruchomimy wszystkie środki materialne, wyzwolimy twórczość Narodu i zdobędziemy środki potrzebne do spełnienia swej misji dziejowej wśród narodów świata.

ZAGADNIENIE WYCHOWANIA MŁODZIEŻY.

Młodzież Rzeczypospolitej Polskiej ulega dziś wyniszczeniu w znaczeniu nie tylko fizycznym, lecz również i duchowym. Z powodu wojny młodzież cierpi niedostatek, a właściwie nędzę i wskutek tego karłowacieje fizycznie. Szczególnie

roczniki młodsze ulegają fizycznemu niedorozwojowi. Młodzież ulega ponadto wpływow demoralizującym, a przez to może ona stracić w przyszłości nie tylko wolę, lecz również i wiarę w potrzebę dążenia do celów wznioślejszych. Poza tem młodzież dziś nie kształci się, więc droga poznania umysłem jest dla niej zamknięta i niedostępna. W ostatecznym wyniku niedostatek materialny, brak rozwoju umysłowego i złe wpływy, jakie zawsze panują w czasie wojny, a w tej specjalnie są stosowane, nie tylko hamują rozwój ducha młodzieży, lecz i deprawują jej moralność, a tem odbierają siły do pracy twórczej w przyszłości. Skutkiem tego Naród Polski traci kapitał pracy młodzieży polskiej w przyszłości konieczny dla rozwoju państwa.

Jeśli piszę o Młodzieży Rzeczypospolitej Polskiej, to mam na myśli całą młodzież pozostającą w Kraju, nie tylko polską, lecz również pokrewną duchem słowiańską, oraz młodzież będącą na emigracji. Młodzież polska przedwcześnie dziś dojrzeć. Chłopiec 15-letni w Kraju jest już niemal mężczyzną: walczy, pracuje, myśli, przeżywa, rozstrzyga szereg spraw codziennych, piętrzących się przed jego młodym umysłem; musi sam rozstrzygać o swoim losie, w warunkach, w jakich ludzie dojrzały i w pełni sił nie zawsze dają sobie radę. Na wychodźstwie, gdzie można zaopiekować się młodzieżą, jest lepiej, lecz górze indziej, a szczególnie w Rosji Młodzież Polska ginie.

Pokierowanie sprawami mogącymi zasadniczo wpłynąć na rozwój duchowy młodzieży polskiej jest dziś jednym z czołowych zadań emigracji, a poza tem stanowi broń w walce z wrogami Polski dziś i w przyszłości, gdy młodzież dojrzeje i zastąpi w walce i pracy pokolenia starsze.

W wychowaniu młodzieży istnieją dwa systemy, mianowicie:

- system posłuchu i
- system kompromisu.

W wychowaniu systemem posłuchu zwraca się przede wszystkim uwagę na opanowanie instynktów i zahamowanie szkodliwych pragnień idących po linii najslabszego oporu. Zarazem wyrabia się dyscyplinę umysłu przez zaszczepianie potrzebnych pojęć, zabraniając wszelkich dociekań prawdy. System wychowania posłuchem ćwicząc ciało i częściowo umysł - ducha w jednostce nie rozwija, a trzyma go jakby w uśpieniu.

W wychowaniu systemem kompromisu wyrabia się nie tylko opanowanie instynktów i zahamowanie szkodliwych pragnień, lecz zwraca się uwagę na karność wewnętrzną, na harmonijny rozwój władz duchowych człowieka, nie tylko na dyscyplinę zewnętrzną. Na rozwój umysłu oddziałują wielkością i wzniosłością idei prowadzącej, zezwala na dociekanie jej słuszności i prawdziwości, na poznanie szeregu prawd zawartych w idei.

W każdym systemie wychowawczym źródło woli, która każe postępować w ten, nie zaś w inny sposób, jest zwykle poza wychowankiem. Ta czyjaś wola układa program, rozkłada dnia, zmierza do zupełnego opanowania człowieka i kierowania jego krokami.

Wychowanie w państwach totalnych oparte jest wyłącznie na systemie posłuchu i schodzi do znaczenia tresury. Poturbki woli jednostki i zbiorowości w państwach totalnych oparte są na instynktach i specjalnie rozwijanych na ich tle pragnieniach.

Obca wola, nakaz, zakaz - są w systemie posłuszeństwa w państwach totalnych głównymi motywami działania jednostki i zespołu. Jednostka wychowana w systemie posłuszeństwa, w chwili gdy znajdzie się bez kierownictwa i bez postrachu surowej dyscypliny - staje się bezwolna, a często szkodliwa.

Wychowanie w państwach prawdziwie demokratycznych oparte jest na systemie kompromisu. Nie ta czy inna jednostka prowadzi młodzież, a idea prowadząca, jakkolwiek mogła zrodzić ją jakaś twórcza jednostka i nadać potrzebny kierunek w zaraniu jej rozwoju.

Jakkolwiek w obecnych warunkach nie możemy w pełni kierować wychowaniem naszej młodzieży, to jednak nie wolno nam zezwolić, by młodzież polska była wychowywana tylko przez wojnę i ulegała różnorodnym wpływom, będącym głównie wynikiem akcji wrogów. Winniśmy stworzyć ideę prowadzącą naszą młodzież, ideę która będzie oddziaływała na umysły młodzieży i tem broniła ją od złych wpływów wojny, wrogiej propagandy i wrogich duchowi polskiemu idei.

Mickiewicz chciał mieć rząd dusz nad Polakami, chciał mieć rząd nad ich myślami i uczuciami, bo chciał ich duchem swoim podnieść, chciał porwać ku wielkości, wypełnić podłość i małość.

Dla najszerszych rzesz Młodzieży Rzeczypospolitej Polskiej konieczne jest wysunięcie idei prowadzącej przez tych, którzy mogą sięgać myślą wysoko, poznawać prawdy trwałe w tem życiu, idei, która potrafi młodzież porwać i poprowadzić na właściwe drogi.

Młodzież Rzeczypospolitej Polskiej czeka.

CZĘŚĆ IV

O PODSTAWY IDEOLOGII MŁODZIEŻY POLSKIEJ

O WSPÓLNY ŚWIATOPOGLĄD MŁODZIEŻY RZECZYPOSPOLITEJ.

Istnieje wiele kierunków ideologicznych nurtujących obecne Młode Pokolenie Rzeczypospolitej Polskiej, a przynajmniej element bardziej uświadomiony i wyrobiony społecznie. POCO więc stwarzać jeszcze jeden? Ktoś słusznie zapyta.

Nurtujące prądy ideologiczne są niewystarczające, by ogarnąć wszystkich, są za ciasne i przeżyły się już. Istnieje potrzeba wytknięcia wspólnej wszystkim drogi, a chociażby narazie samego tylko kierunku, tak, by powstał silny prąd myśli i uczuć, prąd zdolny z jednej strony porwać za sobą wszystkich, a z drugiej, mogący rozwalić wszystkie przeszkody w rozwoju Narodu Polskiego, oraz w rozwoju osobowości człowieka.

Idea zrodzona z patriotyzmu, ogarniająca wszystkie programy młodzieżowe, będzie stanowiła tę siłę ducha, myśli i uczuć zbiorowych, siłę ducha, która zrealizowana w możliwościach Kraju, przez człowieka dla człowieka, da siłę Narodowi i moc Rzeczypospolitej Polskiej, by mogła być Wielką oraz, by mogła zapewnić każdemu swemu obywatelowi podstawowe warunki rozwoju osobowego.

Młodzież Rzeczypospolitej Polskiej powinna podjąć i realizować misję Narodu Polskiego w Europie środkowej, tak w dziedzinie materialnej, jak i w dziedzinie duchowej, a przez to umożliwić normalny i zdrowy rozwój osobowości człowieka i narodów w tej części Europy.

Ze swej strony, jako jeden z Młodego Pokolenia, proponuję przyjęcie następujących podstaw ideologicznych:

I. ZADANIA I CEL.

1. Młodzież Rzeczypospolitej Polskiej prowadzi walkę z wszelką przemocą o odzyskanie niepodległości i odbudowę Ojczyzny, współpracując w tym z legalnym Rządem Rzeczypospolitej Polskiej przez:

- Walkę z czynnikami wrogimi, oraz wyplenianie wszelkiego zła i nadużyć.
- Propagandę Polski w słowie i czynie, oraz zwalczanie propagandy wrogiej Narodowi Polskiemu.
- Wyrabianie karności wewnętrznej w sobie i kształcenie się.
- Stałe pomnażanie siły Narodu i mocy państwa przez rzetelną pracę.
- Wyzwalanie w otoczeniu społeczności wolnej i nieprzymuszonej woli przykładem osobistym na polu dobra ogólnego.

2. Zadaniem i ostatecznym celem jest odbudowanie wraz z Narodem Wielkiej Rzeczypospolitej, która będzie mogła zapewnić podstawowe warunki rozwoju każdemu Jej obywatelowi.

II. PODSTAWY IDEOWE.

W działaniu i pracy na polu dobra ogólnego Rzeczypospolitej Polskiej - Młodzież kieruje się następującymi podstawami ideowymi:

1. Każdy obywatel Rzeczypospolitej Polskiej ma obowiązek przestrzegać JJJ praw, służyć pracą i myślą, a w potrzebie ponieść ofiarę życia.
2. Prawo wpływa obywatela na rządzenie i tworzenie Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jest w stosunku prostym do oceny jego wartości społecznej, co ma być potwierdzone postępowaniem, działaniem, pracą i zachowaniem się na polu dobra ogólnego i na rzecz Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Rzeczypospolita Polska zapewnia każdemu swemu obywatelowi, spełniającemu JJJ prawa, podstawowe warunki rozwoju osobowego w miarę harmonijnego rozwoju i postępu w dziedzinie gospodarczej, a mianowicie:
 - Pracę i wynagrodzenie za nią wystarczające dla utrzymania pracującego wraz z rodziną.
 - Bezpieczeństwo życia i nietykalność osobistą.
 - Trwałość i pewność warunków rozwoju i bytu.
 - Swobodę w wyborze pracy i zawodu.
 - Warunki zdrowotne i odpoczynku.
 - Możliwość gromadzenia dóbr i swobodne nim rozporządzenie, oraz ułatwienie posiadania własnego domu.
 - Wolność zrzeszania się.
 - Wolność słowa, sumienia, wyznania.
 - Ochronę i opiekę nad instytucją rodziny.
 - Dziedziczenie majątku po rodzinie.
 - Ukończenie niższej szkoły ogólno-kształcącej i zawodowej.
 - Ułatwienie ukończenia studiów wyższych w wypadku posiadania chęci i potrzebnych uzdolnień.
 - Wychowania społecznego.
4. Zgodnie z prawem rozwoju ludzi Rzeczypospolita Polska dąży po przez jednolity system kształcenia i wychowania w szkołach, oraz przez całość urządzeń publicznych, do ideału życia państwowego, w którym każdy obywatel ma możliwość wyładowania swej twórczej energii i siły ducha w środkach materialnych państwa, będących do dyspozycji każdego w granicach

sprawiedliwego podziału na odwiecznych i naturalnych prawach własności.

5. Rzeczypospolita Polska zgodnie z prawem rozwoju ludzi jest chętna do wymiany dóbr materialnych i wartości duchowych, oraz do współpracy z sąsiednimi narodami.
6. Zgodnie z prawem rozwoju ludzi Naród Polski jest gotowy do zawarcia dobrowólnych unji z Narodami Europy środkowej i zorganizowania wraz z Niemcami WIELKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ MIĘDZYMORSKIEJ na zasadzie równych praw i obowiązków.
7. Narody organizujące WIELKĄ, RZECZYPOSPOLITĄ MIĘDZYMORSKĄ, obowiązane są do poniesienia ofiary krwi i wszelkich ciężarów w obronie i potrzebie JEJ niepodległości.
8. WIELKA RZECZYPOSPOLITA MIĘDZYMORSKA zapewni bezpieczeństwo, pewność i trwałość rozwoju, zgodnie z prawem rozwoju ludzi, wszystkim swoim narodom i każdemu swemu obywatelowi.
9. Organizacja techniczna WIELKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ MIĘDZYMORSKIEJ uwzględni organizacje psychiczne organizujących Ją Narodów.

SPIS RZECZY.

Od Autora 1.
 Prawo rozwoju ludzi. Wstęp. 3.
 Człowiek 3.
 Podstawowe warunki rozwoju osobowego człowieka 6.
 Ocena społeczna człowieka 7.
 Klasyczne typy osobowości ludzi 8.
 Naród 11.
 Państwo 12.
 Organizacja psychiczna narodu - organizacja techniczna pań. 13.
 Ludzkość 15.
 Naród polski w walce o prawo rozwoju ludzi 18.
 Chwila przełomowa 19.
 Misja Polski w Europie 20.
 Polska w przyszłym układzie sił światowych 22.
 Wroga propaganda 26.
 Przeciwdziałanie wrogiej propagandzie 27.
 Zadania żyjących pokoleń Polaków 28.
 Wyzwolenie sił twórczych narodu polskiego 30.
 Zagadnienie wychowania młodzieży 31.
 O wspólny światopogląd młodzieży Rzeczypospolitej 35.

DOM OFICERÓW W.P.
W NICEI



Biblioteka Główna UMK
300040032349

Crn Kce

Biblioteka
Główna
UMK Toruń

802899

Biblioteka Główna UMK



300040032349

DOM OFICERÓW W.P.
W NICEI